

شيعره كانى باوكم

كهتان خادىمى

*ئەى شاعىر، گەر دەتەوئىت شىعەرەكانت رۇحىيان تىدايىت، ئەوا دەيىت خوت بىتە جەستەيەكى بىرۇچ...
*رۇزى لەدايكبوونى نووسەر ئەو رۇزەيە كە تەرمەكەى بەرەو گۇرستان بەرپدەكەن...

نازانم چى بوومنى ھەلدايە ئىرە (خانم)، يان
شىعەرەكانى باوكم... يان ئەو نەئىيەى كە دايكم لە
حەوشەكەى دواوودا لەنئو گرمەى پەرەمىزەكان و تريفەى
ژنە چىشتلەنەرەكاندا دركاندى، يان بە چۆلكردى مالەكە
بوو لەلايەن خوشك و براكان و دايكمەو، يان ئەمانە
ھەمويان لە قەدەرەو ھەخشە بۆ كىشراوبوون.

ناچارىيان كردم ئەم پىشەيە بىتە خوليام، دەيىت لىرە
ھەموو تف و زللە و جنىوئىك و... گەرەتەرىن سوكاىەتى
قبولبەكم، گەر دەرىشمكەن نارۇم. ئاخىر گەر ئىرە جىبەيىلم
چۆن جوانىيەكان بىينم؟ لەگەل ئەم دەموچاوە گرژو
تالانەدا نەيىت مۆمى شىعەرى زىندووم پى داناكىرسىت، گەر
لەپەناى دىوارى كۆشكەكەى خانمدا نەيىت ناتوانم شەوانە
شىعەرەكانم لەسەر دىوارى مالان و خويندنگەكان و كىلى
گۆرەكان و دەرابەى دوكانەكان بنووسمەو... لەوانەيە
دېرە شىعەرىك بە سەدان خەم و پەژارىيان لە ياد بەرىت.

تەنھا دوو رۇز بوو ھاتبوومە ئىرە، خانم ميوانداریيەكى گەرەى بۆ سەدان دۆست و ناسراویان رىكخستبوو كە ھەر
يەكەيان لە شارىكەو ھەنگەيشت كرابوون، يەكەمجارم بوو پووبەپووى ئاپۇرايەكى وا بىمەو، ھۆلە گەرەكەيان جمەى

دههات له ژنی پر له خشل و مندالی پښته و پیاوړتیا که پېشت له سهره پښگاندا بینوومن، که چوڼ خزمه تکاره کانیان دهرگای ئوتومیله کانیان ده کرده و تا داده به زین. ئو شهوه دهسته کانم دهله رزین و په شوکابووم، سینی په رداخ و قاپه کانم توند توند گرتبوو، خهم بوو له دهستم بکهون، ژنان هریه که له لایه که وه بانگیان ده کردم، یه کیک هاواری ده کرد (منداله که ی بهرم بو سهر ئاو) یه کیک تر داوی میزه لآن و شهریهت و... هتد، نه مده زانی به دم کام دهنگه وه پړوم، ئو شهوه چاوه پړی ئو دم له خانم نه ده کرد به دیار میوانه کانه وه ته ریم بکاته وه، هینده ی نه مابوو له هوش خوم بجم، هر بویه سینی په رداخه کان له دهستم کهوت، هیشتا رانه هاتبووم... به دیار سهدان که سهوه پیم بوتیت دز. وامزانی ئمه یه که م جارو دواچار ده بیت، به لام هر که میوانه کان جهم ده بوون، وهک پتویستییه کی دانیشته که یان ئاغا هاواری ده کرد...

— خانم ئاده ی ملوانکه که ی خاتوو گولناری ژنی شاه بینه، ئاده ی موسیله که ی باوکی باوکی بینه له حج هینابووی، خانمیش خیرا زلله یه کی لی ئو دام و ئه یقیشکاند به سهرما: ئم دزه... ئم دزه... هه مویانی دزیون، ئیدی ئاغاش پوخساری سوور هه لده گه پاقا پیته که نی، له خویشاند شاگه شکه ده بوو که به دیار میوانه کانه وه له خزمه تکاره کانیان بدریت.

— هر بویه هیچ خزمه تکاریک له دوو مانگ زیاتر لیره نه ماوه ته وه، من نه بیت وا به ته واوه تی سهرم سپی کردوه، ئیسته که پیم ده لاین دز هیچ ناکم هیچ، ته نها چهند په یقه شیعیکم لی هه لده وه ری.

خانم چاک ده زانیت که من دز نیم، چهند جار موسیله قه به گه وره کانی له حه مام لی به جیماوه، من بوم دویزه ته وه، پاره شی هر به من ده ژمارد، هر به منیش کللی دولا به پر له نهینیه کانی ده کرده وه. ته نها دوو که س به نهینیه شیعه کانیان ئه زانی، یه کیکیان پیاوه خولپژده کونه که ی گه په کی خومان بوو، که به شیک دیوانه که ی باوکی لایو، له و پژه وه ی که لیره م تا پژیک پیش پیپوانه که خولپژدی مالی خانم بوو. به یانیا زوو هاواری ده کرد (خول... خول...) منیش سه به ته پر له شیعه کانم بو ئه برد، ئو ویتیشیان پیاوه تورکمانه قه له وه که بوو، که تا ئیستاش ناوی نازانم، هینده ئه زانم زمانی فارسی و عه ره بیشی ئه زانی، شیعه کانی وهر ئه گپرایه سهر ئو دوو زمانه، عه ودالیک بوو به توله پښه قاچاغه کاند، که پریوون له مین، سنوره کانی ده بپی و له سهر دیواری ماله هه ژاره کان و کیلی قه بره کان و دیواری خویندنگه کان و نه خوشخانه کان و... هتد دینوسین. هندیك جار هینده درهنگ ده هاته وه بی هیوا ئه بووم له بینینه وه ی، به لام خولپژده که دلنای ئه کردم وه که ئو قه د دستگیر ناکریت، چونکه ئه توانیت بیت به هلم، دواچاریش که خولپژده که م بینی پژی پیپوانه که بوو، ئو پژه ی که شار هه موی خرؤشابوو، به هه زاران چه کدار پژابوونه شه قامه کان و سهر سوچی هه موو کولانیکیان گرتبوو، له هر چهند مه تریکدا چه کداریک وه ستابوو، ئو پژه فه رمانگه حکومیه کان و قوتابیان له سهره تاییه وه تا خویندنی بالا به خویان و لافیه کانیانه وه پژابوونه سهر شه قامه کان. ئو لافیتانه ی که دژی شیعی سهر دیواره کان نووسرابوون، وینه ی ئو که نارییانه ی که نیوچاوانیان په شکرابووه یان (زه پیک) لیدرابوو له ژماردن نه ده هاتن به ده ست جهماره وه، وینه ی هه پرون هه پرون کراوی که ناریه کان وهک به فر داده بارین به سهر سهری جهماره دا، به لام ئم خه لکه هه مویان عاشقی شیعی سهر دیواره کان بوون... هه تا ئه وان هه که چووبوونه سهرشانی یه کترو به (حه ماسه وه) هوتافیان ئه کیشاو عاره قه به نیوچاوانیاندا ده هاته خورای و دهنگیان نووسابوو، ئه وانیش عاشقی شیعه کان بوون، هر ئو که سانه بوون به منداله کانیان له بهر ئه کردن و به چندی جؤر خه تی جوان له سهر تابلوی گه وره که وره به ئای زپ ئه یان نووسینه وه له چوارچیه یان ئه گرتن و به نهینیه وه له ژیزه مینه کانیاندا هه لیان ده واسین... ئو پژه که

دوچاربوو خۆلپژده کم تيا بينى، به دله يه کى شينى کارکردنى له بهردابوو، له پىزى پيشه وهى کرک کاره کانى فه رمانگه ى شاره وانى به بوو، سه ريکى لافيته يه کى گه وره ى به دهسته وه بوو، به لام پياوه غه ريبه که ئه و پوژده له سه فه ريکى زور دووردا بوو، منيش به جانتايه که وه که خشله کانى خانى تيدابوو له دووهم پىزى ئاپوراي ژنه عه با به سه ره کاندابووم. دوو هه فته له دواى مردنى باوکمه وه تا ئىستا ليرهم، هيج هه واليکى خوشک و براکام و دايکم نازانم، هه فته يه ک بوو باوکم مردبوو، ته نها شەش پوژ بوو به گه وره ترين نه نييمان زانيبوو، ئه و ئيواره يه خوشکه کانم وتيان (ده چين تا بازار، هه ندک پيوستى خومان ده کړين)، براکانيشم هه ر دواى ئه وان ئوقره يان لى برابوو، هه ر يه که و جانتايه کى بچووکى کوليان پيښوو، وتيان (ئەم ئيواره يه ئاماده ى گه وره ترين يارى پالهلوانى توپى پى ده بين) ته نها من و دايکم له ماله وه مايه وه، چاوهرپم نه ئه کرد دايکيشم به و ئيواره درهنگه مال چۆل بکات، چووه ژووره که ى باوکم و پاش که ميک به په شوکاوييه وه هاته ده ره وه و عه باکه ى ته کاندو به دهسته له رزۆکه کانيه وه داي به سه ريда، وتى (ده چم بۆ پرسه ى که نارى به کان). هه فته يه ک به سه ر چوونه ده ره وه ياندا تيپه رپى و که سيان نه گه رانه وه، ئه و ئيواره يه ش که بۆنى هه مان ئيواره ى لى ئه هات، عه لاگه يه ک که شيعره کانى باوکمى تيدابوون به دهسته وه بوو، به شپىزه يى به هه وشه که دا پياسم ئه کرد، ئه و ئيواره يه خانم ناردى به دوامدا، وتبووى که (خه ريکى ناوساجى کردنه و پيوستيان به يارمه تى منه) ئىستاش که بير له و ئيواره يه ئه که مه وه وا هه ست ئه که م که بى ويستى خۆم مالم به جيپه شت، بى ئه وه ى لايه ک بکه مه وه، ده رگاي ژوورک دابخه م، ته نها عه لاگه ى شيعره کانى باوکم برد، چيدى نه متوانى جارکى تر بگه رپمه وه مال، ئىستاش نازانم له چ که نارکى ئه م دنياه دا ئوقره يان گرت.

دواى ته واورکردنى ناوساجى به کان، خانم گيرامى به ژووره کانياندا، ژورى منداله کانى، ژووره کانى خوى و هۆله گه وره کانى ميوان، ژوورکى بچوکيش له پال هۆلى کتپه کاندابوو، وتى (ئهمه ش ژورى ئه و که سه يه که ده بيته خزمه تکار له م ماله دا)، که هۆلى کتپه کانم بينى هه ر له کتپه خانه يه کى گشتى شارکى ده کرد، به سه دان جوړ کتپ و ده ستنوس و پوژنامه و گوڤار هه لچنرابوون، که له پوخسارى هه موياندا بينازى ده چوړا، هه ر له ته نيشت هۆلى کتپه کاندابوو دايکه ى گه وره هه بوو که ديواره کانى رازينرابوونه وه به تابلوى په نگين و ناوه راستى ژووره که ش به په يکه رو سىرامى تۆلينيشتوو پر کرابووه وه، عه شقىکى سه ير بۆ ئه م دوو ژووره په لکيشى کردم که بيمه خزمه تکارو له سه ر دواکه ى خانم قايل بم.

به ر له مردنى باوکم، مالمان زور ئاسايى بوو، ويته کان پوژانه دووباره وه بووى پوژده کانى تر بوون، باوکم له ژووره که ى خويدا خه ريکى نووسين ده بوو، به ده م نووسينه وه ورته ورتيکى ليوه ده هات، که سمان لى تينه ده گه يشتين، دايکيشم بى ئه وه ى له ده رگاي ژووره که ى بدات، کوپه چاي و قاوه کانى بۆ دائه نا، يان سينييه که که قورييه ک و قتوويه ک شه کرو کوپيکى له سه ر ده بوو، له سه ر ميژک له خوار ژووره که وه بۆ داده نا، قه د پوژک گويم له دايکم نه بوو له کاتى سه رقاليى باوکمدا به نووسينه وه، قسه يه ک له گه ل باوکمدا بکات، خوشکه کانيشم له نيو خوياندا ئيشى ماله که يان به شکردبوو، که له ئيشه کانيشيان ده بوونه وه سه ريان به يه کدا ده کرد، له پريکا تريقه ى پيکه نينيان به رزه بووه وه، له هه موو ته مه نى منداليمدا هه زم ده کرد بۆ چرکه يه کيش بيت بچمه نيو بازنه ى پيکه نينه کانيانه وه، زور هه و لم ده دا لىيان نزيکبمه وه، به لام ئه وان دووريان ده خسته مه وه، ئه يانوت (جاري مندالى! گوئى بۆ ئيمه مه گره) دايکيشم هه ر خوى چيشتى ليته نا، له کاتى چيشتلياندا هه زى له يارمه تى که س نه ده بوو، براکانيشم يان سه ريان شوپده کردوه به سه ر تاوه و شه تره نج و دۆمينه دا، يان به ديار يارى دوو گۆلى ته له فزيونه وه داده نيشتن، له گه ل هه ر گۆلکردنيکدا ده يانکرد به چه پله و فيکه ليدان. ئه و کاته هه موو شته کان له مالمندا دووباره بوون، ناخواردنه کانمان و

چېشته کانی دایکم و قسه کانمان و پرېوگرامه کانی ته له فزیوون و دوپان و بردنه وهی براکانم و میوانه کانی دایکم و دهنگی خوږلپژده که و چیروکی سهر سفره که و... هتد.

نیوه پروان و ئیواران که خوشکه کانم سفره یان راده خست پاش دانانی قاپ و که وچک بۆ هر یه که مان، باوکیشم له قاپه تایبه ته که ی خویدا چېشتیان بۆ تیئنه کرد. ئه و قاپه ی که نه مانده زانی له چ ماده یه ک دروستکراوه، شوشه یان بهر د، ئه و نه خش و نیگاره ی که له سهری کیشرا بوون له کاری دهست و په نجه ی هونه رهنه ندیکی زور کارامه ی نه کرد، وینه ی چهنه بالنده یه ک بوو، په روباالیان هه روه ک که ناری بوو، به لام له شیوه ی مروښدا، خوشکه کانم زور به نه سپایی دهستیان بۆ ده برد، له کاتی شتن و هه لگرتنیدا، نه بادا له دهستیان بکه ویت و بشکیت، باوکم هه موو پوژیک به بینینی ئه و قاپه چیروکیکی دوباره وه بووی بۆ ده گتیراينه وه. سه رمان سوورده ما که باوکم هه روه ک یه که مجاری بیت. نه ههستی به ماندوو بوون و نه به بیزاری ده کرد، به دهم نانخور دنه وه دهستی به گتیراينه وهی نه کرد: (کاتی خو ی باوکم و هاوپییه کی هر له دیکه ی خو ماندا، گورستانیک ئه دوزنه وه ئه و مردوانه ی تیدا نیژارون که سهدان سال بووه مردوون و له ناو کوپه ی گه وره گه وره دا ناشتویانن، چییان هه بوو بیت له خشل و زیرو سامانیان خراوته ناو کوپه کانیانه وه، ئه و دوو گزهره ی که نه مان نه یاندوزنه وه یه کیکیان پر له زیرو زیو، ئه ویتیشیان کتیبیکه دهستنووسه، که به زمانی ئه و سهرده مه نووسراوه، باوکم قاپ و کتیبه که هه لده گریت و هاوپیکه شی زیرو زیوه که، هر بویه هه تا مردن پییان دهوت شیته). پاش نانخور دنیش براکانم و باوکم خو یان ده ته کاند و که میک له دوور سفره که وه داده نیشتن چاوه پروانی چاییان ده کرد، بی ئه وهی دهست بۆ لبردنی هیچ شتیک بهرن، خوشکه کانیشم به په له قاپه کانیان کوته کرده وه و سفره که یان نه سپری و ژوره که یان گسک نه دا. ته نها من بووم له و مالله هاوته مه نیکه خو م نه بوو، ناچار زوربه ی کات به دوا ی دایکه مه نه بووم، ئه و دایکه ی که مترین قسه ی پیشکه شکردم و چه ندین نیگای چاو که هر نیگایه کی سهدان و ته م تیدا ده خوینده وه، هه ندیک جاریش سه به ته ی ژوره که ی باوکمی نه دامی، که بیبه م بۆ خوږلپژده که، منیش پوژبه پوژ هه ستم به گه وره بوونی خو م ده کرد، بالام به رزرترو قژه کانم درپژتر ده بوون، ئه و شتانه ی له دووره وه بینیبومن به ئاسانی ده ستم نه گه شته لایان، وه ک کاتژمیره ته خته گه وره که ی به دیواری هه یوانه که دا هه لواسرابوو، تاقه بچوکه که ی مه ته به خه که مان که دایکم پری کردبوو له قووتووی زهرده چه وه و لیموندوزی و دارچینی و زیروه... هتد، دولا به که ی باوکم و قاتی سهر وهی کتیبخانه که ی باوکم و ئه و کتیبخانه یه ی که باوکم نه یده هیشت لاپه ره ی کتیبیک توزی لی بنیشیت، به لام نه متوانی بچه نیو پیکه نینی خوشکه کانه وه، هه رچه ند پییان نه و تم که کچ گه وره بوو نابیت وه ک پیاو نانبخوات، بویه چهنه ئیشیکیان بۆ دیاری کردم، خو نه گه ر هیچیش نه کردایه نه و ده بوو به پیوه بوه ستم، خو شترین کار که هه لمبژارد پاککردنه وهی ژوره که ی باوکم بوو، نه وه سهره تایه ک بوو بۆ نزیکبوونه وه م له دنیا ئالوزه که ی باوکم و تیگه شتن له نه ئینی شیعه رکانی، زانیم که باوکم چ شاعیریکی له نیو خه مدا تواوه بوو، چهنه ده وله مندبوو به په یقی شیعه رو چ بورکانیکه حه قبیژی له په ره شیعه رکانیه وه ده ته قی، چیدی دپره شیعه ریکم نه ده خسته سه به ته ی خو له که وه، سهره تا په سته بووم که خوږلپژده که هاواری ده کرد (خو... خو)، دایکیشم بانگی لی نه کردم که سه به ته ی ژوره که ی باوکمی بۆ بینم، له سهره تا دا خوږلپژده که له به رده م ده رگا که ماندا چه قی ده به ست و پر به گه رووی هاواری نه کرد به حه وشه که ماندا، پاشان وازی له و خووه ی هیئاو ته نها زهرده خه نه یه کی بۆ نه کردم و نه پویشیت، پوژیکیان له ئاهه نگیکی قوتا بخانه دا به شیکم له قه سیده یه کی باوکم خوینده وه، نازانم چ هه سته ی بوو بو م دروستبوو، له و ساتانه دا هه ستم نه کرد که نه و په یقانه پوچیان به به ردا کراوه وه ک چهنه منالیکه عه جول به حه وشه و سه ریان و پوله کانداندا بلا بوونه ته وه، منیش بی ویستی خو م ده سته کانم نه جولاندو سهرم بائه داو له گه ل دپره

غەمگىنە كاندا دەگريام و لەگەڵ دىڤرە مژدە بەخشە كاندا پىئەكەنيم، بە يەكجار سەر بەرز كردنەو لەسەر لاپەرەكە چاوەكانم بە يەك پوانىن فریای ھەموو مامۆستا و قوتابىيەك ئەكەوتن، لەكۆتاييشدا چەپلەيەكيان بۆ لىئەدام، كە كۆتايى نەئەھات، نىۆ لەپى دەستەكانيان سوور سوور ھەلگەرا، عارەقە بە نىوچاوانياندا جۆگەلەى بەستبوو، ھەروەك لەنىۆ ساردترین شوپىنداين جەستەيان ئەلەرزى و شۆكەى دەھات، ئاسمانى قوتابخانەكەمان داپۆشرا بە ھەناسەو جەزبەى عاشقانەى ئەو ھەموو كچە گەنجانە، بەرپۆھەبەرەكەمان چەند جارێك بە دەست ئاوازەى كرد، كە كۆتايى بە چەپلەكان بەيئەن، بەلام نەك كەس گوێى بۆ نەگرت، بەلكو تادەھات دەنگيان بەرزتر دەبوو، ھەربۆيە مالاكانى دەورووبەرى قوتابخانەكەمان چووبوونە سەربان و منالە چلەنەكانيشيان خويان شۆڤرەدبوو ھەو بەسەر دىوارى ھەوشەى قوتابخانەداو چەپلەيان لىئەدا، بەرپۆھەبەرەكەمان پەنگى پەشداگەراو ھاتە ناوەرەستى گۆرەپانەكەو پەربە گەرووى قريشكاندى، ئىنجا بەرەبەرە چەپلەكان نەزەتر دەبوون، تا بەرەبەرە بىدەنگەدبوونەو، تەنھا دوو قوتابى نەبى، وا جەزبە گرتبوونى لەكاتى قسەكانى بەرپۆھەريشدا ھەر تەقەى چەپلەيان دەھات، ھەر ئەو پۆژە ھەردووكيان دەركران، مامۆستاكانيش ھىچيان لە قوتابىيەكان كەمتر نەبوو، گەر لە ترسى بەرپۆھەبەر نەبوايە تا زەردەپەرى ئىوارە چەپلەيان لىئەدا، مامۆستا پەرەكەى وانەى مێژوو كاتێك مەن شىعەرم دەخويندەو چاوم لىبۆو خۆى دابوو پەناى يەكێك لە پاھەكان نەبادا بەرپۆھەبەر بەو ھالەو ھەيئەت، كە فرمىسك ھۆن ھۆن لە چاوانى دانەبارين و لەرزى لىھاتبوو. لە چەند بۆنەيەكى ترى قوتابخانەدا شىعەرم خويندەو ھەمان ھالەتم لە خۆمدا بينى و ھەمان چەپلەو تورەبوونى بەرپۆھەبەرەو مامۆستاى مێژووشمان لەپەناى پاھەكەدا توشى ھەمان ھال بوو. ئىدى پۆژانە چەندىن جار لە نىوہى وانەكانداو لە پشودا، ھەتا لەكاتى تاقىكردنەو ھەكانيشدا بانگەكرام بۆ ژوورى بەرپۆھەبەر، ھەموو جارێكيش ھەر ھەمان قوتابى بەدوامدا دەھات، ھەندێك جار زۆر بەپەلە لە دەرگاى پۆلەكەى ئەداو ھەندێك جار شەخى لەسەر خۆى داواى يارمەتیی لە مامۆستاى وانەكە دەكرد، لە ھەموو جارەكانيشدا بە دەموچاويكى مەرمۆچ و تورەو ھەو داوى خۆى ئەخستەم تا ژوورى بەرپۆھەبەر سەيرى نەئەكردم و قسەيشى لەگەڵ نەدەكردم، منيش دەمزانى كە بەرپۆھەبەر چەند پرسىياريكى دووبارەو ھەبووى جارى پىشوو لى دەكات.

—ئەم شىعەرە ھى كىيە؟

—لە كوێ دەستت كەوتوو؟

—ئەمجارە لەيەك بۆنەدا شىعەر بخوینىتەو چاوت دەرئەھيئەت، منيش وەلامە دووبارەو ھەبوو ھەكانم پىئەوت:

—نازانم.

—لەپىگەى مەكتەب و ھەندىكيشيان لەسەر دىوارى (ئاو دەستەكان) نووسرابوون.

—بەلێ باش، چىدى يەك وشەيان لى ناخوينمەو. بانگكردنى دواجارم جياواز بوو لە بانگكردنەكانى تر، ئەو پۆژە لە يەكەم وانەدا بانگيانكردم، تا دەوام تەواو بوو مەن لە ژوورى بەرپۆھەبەر بووم، ئەو پۆژە تەنھا بەرپۆھەبەر لە ژوورەكەيدا نەبوو، بەلكو دوو قەنەفەى بەرامبەر بە يەك چەند كەسانىكى لەسەر بوون كە تەنھا بەپاڵەت مەرقەبوون، پرسىارو ھەپەشەكانيان لىويان وشك كەردبووم، تا وشەيەك لە دەم دەرنەچوو دەبوو چەند جارێك —زمانم كە ئەويش وەك پارچە پەريەكى لىھاتبوو بەم لە لىو، ئەو مەرقە جەل سەوزانەى كە بە ريز دانىشتبوون يەكى دەمانچەيەك بە لاقەديانەو ھەبوو، لە كاتى پرسىارەكانياندا دەستيان لى دەدا، بەلام ئەو ھەيان كە چەند شمشىرو ئەستىرەيەك لەسەر شانى بوون، بە تورەيىيەو لىم نەزىك بوو ھەو، دەمانچەكەى بەسەردا چەقاند، بە بەرپۆھەبەرى ئەوت: ئىو قوتابى واتان بۆ چىيە؟ ئەمە مەھالە پۆژێك لە پۆژان خەمەت بە گەل و نىشتمانەكەى بكات، ئەو ھەپەشانەى كە ئەو پۆژە

لېيان كردم ناچار بوم كه جاريكي دى شيعريك پيشكش به و قوتابى و ماموستايانه نه كه م. له پوڅى سييهمى پرسه كهى باوكمد، به پيوه به رو ماموستاكان هاتبون، منيش ئه و قسانه م ده كرد كه دوو پوڅيو وهك توتى دهموتنه وه، به پيوه به ره كه مان به بيستنى ئه و وتانه هيندهى نه مابوو له ناو ئه و هموو ژنانه دا قزم بگريت و لي م بدات. سه يرم له پرسه كهى باوكم ده هات، ئه و ژنانه ده هاتن كه له ژياندا نه مينيبيوون و به لامه وه غريب بوون، ئه و سيمايانه يه كه م جارو دواچارم بوو بينيم، ته نها خانم و ژنى زيلرېژه كه، كه چهنه ساليك دواى پرسه كهى باوكم پيم كه وته ماليان. له پرسه كه دا دايكم چهنه پارچه شووشه يه كى شكوى به دهسته وه بوو، خوشكه كانيشم هه رجاره و يه كيكيان قاپه تاييه ته كهى باوكميان به دهسته وه ده بوو، منيش جافيكي شينم به دهسته وه بوو پر به گه رووم به نيو قهره بالغي ژنه كاندا هاوارم ده كرد.

(ئهمرؤ شاعريك مرد، ئهمرؤ قه له ميك شك، ئهمرؤ دوو په نجه مالئاواييان له خامه كرد...) ئه و ژنانه ش كه هه ر له كورسى گورانيه كى فولكلورى ده چوون، به ريز پاليان دابوو به ديواره كه وه، به له چكى سپى و كراسى كوردى (كريم) و چاوى پر له كله وه، له كاتى قسه كاندا له چكه كانيان به دهمه وه ده گرت و پيده كه نين. له سييهم پوڅى پرسه كه دا، يه كه م جارو خانم له نزيكه وه ببينم، سه رم له هاتنى سوږده ما، هه ر زو له نه ينى هاتنه كهى تيگه يشتم، ئيستاش ئه پرسيت له كوږه پرسه يه كه هه بيت ده روات تا له وي نالتون و جانتاو پيلاو و جله كانى به ژنه هه ژاره كان پيشان بدات، چهنه حه ز له كورپو دانيشتنى ژنه ده وله مهنده كان ده كات، هينده ش حه ز به دانيشتن ده كات له گه ل ژنه هه ژاره كاندا، دلنياه كه هه موويان ده ميان () گوځ بؤ قسه بي سه رو به ره كانى ده گرن، ئه و پوڅه ش كه هاته ژورده وه به فه رموو فه رموو برديانه له سه رووى هه موانه وه دانيشت و چهنه سه ري نيكيشيان له چوارده ورى هه لچنى، ئه و ژنانه كى كه سه لته و كه واكنيان له سه ر ئانيشكيانه وه درابوون و پينه كرابوون ئه لقه يان له ده ورى به ستبوو، سييه كانيان به بونى عه تره كهى خانم ئاخنرابوون.

به قوماشه گرانبه هاكهى به رى و موستيله قه به گه وره كانى و ملوانكه دريژه كانى ملي حه په سابوون. ئه و پوڅه خانم مه به ستى بوو له ناو ئه و ژنه هه ژارانه دا خزمه تكاريك بگريت، و ايزانم ده ستنيشان كردنى من بؤ خزمه تكار ته نها له بهر خوښنده وارييه كه م بوو، تا ئيستاش به كه س ناليت نه خوښنده وارم، نامه كانى به من ده نووسيت و ئه و كتيا به نه ش كه باسيان له سيحرو خورافات و... هتد ده كرد ده بوو به ده نكي به رز بوى بخوښمه وه. هه ر بويه ئه و هو له گه وره يه يان پر كرده بوو له كتيب، تا ئه و ميوانانه كى له ده ره وه ن كه سه رو شنبيره كانى پى چه واشه بكه ن. كه سيكيان تاييه تكرده بوو كه چى كتيب و گوڤارو پوڅنامه يه كه چاپ بكريت بيكرئ، بؤ ئه وان گرنگ نه بوو باس له چى ده كات و سه ريا سه كانى چين و نو سه ره كانيان كين؟ ته نها مه به ستيان كوركردنه وه كى كتيب بوو.

ئه و ئيواره كه باوكم مرد، له سه ريان دانيشتبووم له سه ر ته نه كه يه كى خالى خه ريكي له به ركردنى (جه دوه لى زه رب) بووم، كه به زريكه كى دايكم راچله كيم، ئيستاش كه لي م ده پرسن كوځت ته واو كرده وه، ده لي م تا (جه دوه لى زه رب) م خوښنده وه. دواى سى پوڅ له مردنى باوكم، ژنان حه مامه كه يان گه رمكردبوو تا دايكم و خوشكه كانم خويان بشون، چاوم له باجى (ثافتاو) بوو كه به شه له شه ل خوى كرد به ژورداو جانتا كه كى مه كته يم كه له په نجه ره كه دا دانا بوو، هه ليگرت و خستيه ناو ئاگرى تونى حه مامه كه وه، پيده چوو خانم پيى وتبيت يان به پيوه به ره كه مان هه ره شه كى له دايكم كرده يت، چونكه چاوم لي بوو، له كاتى چوونه ده ره وه يدا به دهموچاويكى توږه وه چوه په نا گوځى دايكمه وه. هه ر له يه كه م ساتى پرسه كه وه ژنان كومه ل كومه ل به سنگكوتان و وتنى (ده ستم بشكى و... نه ژيم و كوږاييم دابى و... هتد) تا له ناو ئه و قهره بالغيه دا جيگه يه كيان بؤ خويان ده كرده وه داده نيشتن، ئينجا پووى پرساريان ده كرده دايكم:

-ئەو چ خېرىبو؟

دايکېشم ئەيووت (ئۆوارە وەختەبوو، وتى بەر لەوہى دنیا بە تەواوہتى تاريکدايى، لەم دوکانى سەرسوچە با بۆريە چرايەك بکړم...) ئيتەر دەستى بە گريان دەکردو بە دريژايى ئەو سى پۆژە لەمە زياترى نەدەگيږايەو، بەلام ھاوہلەکانى قوتابخانەم و ئەو ژنانەى کە لە منيان دەپرسى دەمووت:

(ئۆوارە وەختەبوو، بەر لەوہى بچمە سەريان (جەدوہلى زەپ) لەبەريکەم، باوکم قاتىکى شينى لەبەردابوو، لە ژوورەکەيدا خەريکى شيعرنوسين بوو، لەگەل شيعريکدا توابەو، تالە مووہ سپيەکانى سەرى تىکەل بە پەرە کاغەزەکان و قاتە شينەکەى تىکەل بە مەرەکەبەکە بوون و جيا نەدەکرانەو، وا ئاويتەو بووبوون بە براکانيشم جيانەدەکرايەو، بۆيە ھەروا بە تۆپەلکراوى خستيانە تابووتەکەو... بەر لە مردنى نەمزانيبوو لەگەل دايکەدا ھېندە عاشقى يەکن، ھەر بۆيە دايک تەواو پەشيووبوو، فرميسک لە چاوانى وشک نەدەبوونەو، ئەو بېدەنگيەى نيوانيان ليوانليووبو لە خۆشەويستى، زانيم کە ھەردووکیان لە يەك بڼەمالە بوون (بڼەمالەى کەناريەکان)، دايک پالڼەريکى گەورەى ھەبوو کە بەرامبەر بەو کەمدەرامەتيەى باوکم بەرگە بگريت و ھەر پۆژەو پارچە زيږيکى بۆ بفروشيئت، قەد پۆژيک بە باوکمى نەدەوت (کەم سەريکەرە نووسين، بچۆ خەمى مەعيشەتى ئيمەش بخۆ). وەك ژوريک لەو ژنانەى کە بە ميږدە شاعيرەکانيان دەوت، دايک ئۆوارەى سيھەم پۆژى پرسەکەبوو، کە ميوانەکانمان کەم بووبوونەو، براکانمى لە مەجلىسى پياوہکانداو ئيمەشى لە ژوورە پر غەلبە غەلبەکەى ژنەکانەو بانگکردە ھەوشەى دواو، لەناو گرمەى پەرەميږەکانداو تىکەل بە پيکەنينى ژنە قەلەوہ چيشتلينەرەکان، گەورەترین نەپينى بۆ درکاندين، زانينى ئەو نەپينىيە بەسبوو کە براکانم چيدى سەر شوږنەکەنەو بەسەر دۆمينەو شەتەرەنجدا، خوشکەکانيشم ئەو نەدە بيمانا نەتريقيڼەو ھەو باسى شتى تر بکەن، ھەر ئەو شەوہ ويڼەيەکى باوکمى پى نيشاندان بە جلوبەرگى سەربازيەو، لە تەمەنى بيست و پينج يا سى ساليډا، لەپال ويڼەيەکى گەورەى کەناريەکدا، ويڼەى ئەو کەناريەم تەنھا جاريکى دى لە تەمەندا لە نزیکەوہ بينى، لە مالى خۆلږيږەکەدا بوو، لە ژوورپکى دواوہياندا ھەليان واسيبوو، چەند وردتر دابوومەوہ لە گەورەيى و نەپينى ئەو ويڼەيە تينەگەيشتم، ئيستاش نەمزانى دەستکردە يان بە کاميږا گيراو، کە دەستم ئەھينا بە پشتي کەناريەکەدا نەرمى پەرەکانى لەئيو پەنجەکاندا بەجيدەما، چاوہکانى وەك دوو شوشە بوون، کە پەنجەم بەريانکەوت ھەستم بە لينجاويک و تەراپيەك کرد لەسەر پەنجەم نيشت، بۆ دلنيابوونم پەنجەى شايەتومانم لە زمانم دا سوږبوو... چەندين سالە لەم ژوورەى خانەدام، لەناو ئەو ھەموو تابلويانەدا تائيستا تابلويەکى وام بەرچاو نەکەوتوو، ژورجار بە پەلە باسەم لە نەپينى و قەشەنگيى تابلۆکان بۆ خۆلږيږەکە دەکرد، ئەويش بە ھەسرەتەوہ ھەناسەيەکى قولى ھەلدەکيشاو دلنياى دەکردم کە تابلويەك ھەيە لەمانە ھەمووى قەشەنگترە، بينينى ئەو تابلويە بەسبوو بۆ من کە تا ئەبەد ئيلھامى شيعر بەرم نەدا، پۆژ بە پۆژ ھەستم بە ھەناسەى گەرمى شيعريکى نوئ دەکرد، مەداليایەکيش لەسەر ھەمان شيوہ بە بيشکەى مندالەکەيانەو ھەلواسرابوو، لەناو موورووہ زەردو شين و پەشەکاندا بريسکەى دەھات.

يەکەم پۆژ کە ليږە دەستم بە کارکردن کرد، بە سەدان گوڤينى پر لە زېلم فرېدان، چەند پۆژيک تەنھا خەريکى پاککردنەوہى عەرزەکەو ژيږ کەلوپەلەکان بووم، پاشان دەستم بە شتنى چەرچەف و پەردەو راخەرەکان کرد... ئينجا بنميچەکەو شووشەى پەنجەرەکان.... چاوہپيږووم خانم دەستخوشيم لى بکات، شاگەشکە دەبوو کە دەگەرپا بە ژوورەکاندا، بەلام ھيچى نەدەوت، ئيستاکە ژور کاريکى سەرنجراکيش دەکەم چاوہپيږى دەستخوشى ناکەم، ئيستاکە دەزانم ئەو پەيڤە جوان و ناسکەنە چەند نامۆن بە ئەمان، ئەو پۆژەش کە ھاتە پرسەکەى باوکمەوہ ھەر من لەبەرى

هه‌لئه‌ستام و هيچ نرخیكم بۆ خۆی و خشله‌كانی دانه‌نا، من له شیعره‌كانی باوكمه‌وه بچوكی ئه‌وم ده‌بینی، هه‌ر له منداڵیه‌وه وابووم، قه‌شمه‌ریم به‌ كچه‌كه‌ی خانم كرد، وه‌لامی به‌یانی باشی هه‌موو قوتابییه‌كم ئه‌دایه‌وه ته‌نها ئه‌و نه‌بیئت، پۆژ باشه‌كانی ئه‌و پڕپوو له‌ لوتبه‌رزى، به‌و منداڵیه‌ی لاسایی دایك و باوكی ده‌كرده‌وه، وه‌ك ئه‌وان قسه‌ی زلی ده‌كردو پی‌ده‌كه‌نى و ئه‌كۆكى و... حه‌زیشی له‌ هه‌چ قه‌له‌مداده‌ن و لاستیک و قه‌لهم و ته‌وقه‌یه‌ك بگرده‌یه، ده‌یكرد به‌ گیرفانی‌داو پاش كه‌میکیش ئه‌یشكاند و منداڵه‌ خاوه‌نه‌كانیان به‌ دزیی كچه‌ی خانمه‌وه پارچه‌ شكاه‌كانیان له‌ سه‌به‌ته‌ی خۆله‌كه‌ ده‌رئه‌هینانه‌وه‌و ده‌یانخسته‌وه‌ نیو گیرفان و جانتاكانیان. ئه‌و پۆژه‌ش ته‌وقه‌ی سه‌ری نزیكترین هاوه‌لامی برد ئه‌و كچه‌ی كه‌ باوكی پیشه‌ی خۆلپێزی بوو، زۆر به‌ ده‌گه‌من جلی جوان و شتی نوێی لی ده‌بینرا، كه‌ من ئه‌پۆشتم بۆ شتێكین ئه‌و نه‌ده‌هات و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ ده‌یووت: ئه‌مپۆش هیچ ناكړم به‌ شكوم جوانترین ته‌وقه‌ بكړم، یه‌ك پۆژ به‌ قژی‌وه‌ بوو، كچه‌كه‌ی خانم لێی كرده‌وه‌و كردی به‌ گیرفانی‌دا، ئه‌ویش تا دواين وانه‌ سه‌ری خسته‌ سه‌ر می‌زه‌كه‌و ده‌گریا، منیش به‌و منداڵیه‌ی خۆمه‌وه‌ په‌نام برده‌ به‌ر به‌ریوه‌به‌ر، زۆر بی‌شه‌رمانه‌ قسه‌م ده‌كرد، قریشكاندی به‌ سه‌رماو ئه‌یووت (بیئهل ته‌وقه‌ چیه‌، ئه‌و به‌ سه‌دان ته‌وقه‌ی ئالتون و یاقوتی هه‌ن، ئیوه‌ سوالكه‌رن) تا به‌ریوه‌به‌ر له‌ قریشكه‌و قسه‌كانی بووه‌وه، ئه‌و هه‌موو گول و تابل و گولدان و كاتژمێره‌ پڕ له‌ نه‌خش و نیگارانه‌م بینین كه‌ به‌ناوی ئا‌غاو خانمه‌وه‌ پیشكه‌شی به‌ریوه‌به‌ره‌كه‌مان كرابوون، من تاكه‌ قوتابییه‌ك بووم كه‌ پێگه‌م نه‌ئه‌دا كچه‌كه‌ی خانم دزیم لێ بكات، ئه‌و پۆژه‌ی كه‌ ویستی قه‌له‌مدایانه‌كه‌م بیات، ته‌نها دوو پۆژیو میوانیكی باوكم له‌ به‌غداوه‌ بۆی هینابووم، ده‌ستی بۆ برد بیکات به‌ گیرفانی‌دا، منیش به‌ هه‌موو هیژمێك په‌نجه‌كانیم گوشی تا ده‌ستی شلبوو، قه‌له‌مدایه‌نه‌كه‌ی له‌ده‌ست كه‌وت، وه‌كو بزێوترین منال، خیرا خسته‌مه‌وه‌ ناو جانتاكه‌م، قوتابییه‌كان په‌نگیان زه‌رد هه‌لگه‌را، له‌ ترسی به‌ریوه‌به‌رو مامۆستاكان، ده‌ترسان ئه‌وانیش سه‌رو چه‌ند دارێكیان لێدیریت، ده‌زانن ئا‌غاو خانم خۆیان دین و هه‌قی فرمیسکی كچه‌كه‌یان له‌ هه‌موو كچه‌ په‌شوپوته‌كان ده‌كه‌نه‌وه‌.

به‌ شه‌رمه‌زارییه‌وه‌ دایه‌ پرمه‌ی گریان، هه‌رچه‌نده‌ زه‌نگی پشوش لێدرا، به‌لام یه‌ك قوتابی له‌ جیگه‌ی خۆیدا جوله‌ی نه‌ده‌كرد، كچه‌كه‌ی خانم سه‌ری خستبووه‌ سه‌ر می‌زه‌كه‌و ئه‌وانی تریش وه‌ك پیزه‌ په‌یكه‌ریكى زه‌رده‌هه‌لگه‌راو سه‌یریان ده‌كرد، كه‌ مامۆستای وینه‌ هاته‌ ژووره‌وه‌، خیرا پووی تێكردو به‌ پرمه‌ی گریان‌ه‌وه‌ وتی (مامۆستا ئه‌و كچه‌ قه‌له‌مداده‌ره‌كه‌ی دزیوم)، به‌لام مامۆستای وینه‌ چاك منی ده‌ناسی، هه‌میشه‌ پێشانگاكانی به‌ وینه‌ی من پرده‌كردنه‌وه‌، ئه‌و منی له‌ دنیاى ده‌ست و په‌نجه‌مه‌وه‌ ده‌خوینده‌وه‌و ده‌یزانی دز نیم، بۆیه‌ هه‌ر وه‌ك هیچی نه‌بیستبیت وتی (ده‌ی پۆله‌ ده‌فته‌ری وینه‌كانتان ده‌ربه‌نین). بۆ پۆژی دوايش مامۆستای وانه‌ی وه‌رزش به‌ هه‌موو هیژمێكى خۆی مه‌چه‌كى توند توند گرت و گپرامی به‌ هه‌موو پۆله‌كاندا، پۆژی پینجشه‌مه‌ش دواى هه‌لكردنی ئالا له‌ ریز ده‌ریان‌هینام به‌ تۆمه‌تى دزی، تا ماوه‌یه‌كیش وینه‌كه‌م به‌ هه‌لواسراوی مابوووه‌، كه‌ نازانم مامۆستاكان یان قوتابییه‌ك دراندی، له‌ژێر وینه‌كه‌مدا نووسرابوو (منالان له‌ دزینی شتومه‌كى هاوړپكانتان به‌دووربن) به‌ درێژی ئه‌و ساڵه‌ به‌بێ هاوه‌ل مامه‌وه‌، به‌ته‌نیا ده‌چووم بۆ قوتابخانه‌، به‌ته‌نهاش ده‌هاته‌وه‌، به‌ته‌نها پیاسه‌م به‌نیو باخچه‌ زه‌رده‌هه‌لگه‌راوه‌كه‌ی قوتابخانه‌دا ده‌كرد، مامۆستای وینه‌ش وه‌ك جاران زۆر چه‌پله‌و ده‌ستخۆشی لێ نه‌ده‌كردم. ته‌نها ئه‌و پۆژانه‌ نه‌بیئت كه‌ كچه‌كه‌ی خانم نه‌ده‌هاته‌وه‌، له‌ سه‌فه‌ریك یان له‌ ئاهه‌نگێكدا ده‌بوو، كه‌ تائیس‌تاش ئاهه‌نگ و سه‌فه‌ری ئه‌وان قه‌د كۆتایی نایه‌ت، ئه‌و پۆژانه‌ هه‌ر یه‌كى له‌ لایه‌كه‌وه‌ په‌لى راده‌كیشام، تاكو یاریی له‌گه‌لدا بكه‌م، یان له‌ هه‌ر چوارلاوه‌ ئه‌لقه‌یان له‌ ده‌ورم ده‌به‌ست، به‌ زمانه‌ فس و منالانه‌كه‌ی خۆیا‌نه‌وه‌ باسی ئازایه‌تى و چاونه‌ترسیی ئه‌و پۆژه‌یان بۆ ده‌گپرامه‌وه‌، هه‌ر ئه‌و ساڵه‌ كچه‌كه‌یان نارده‌ نیو كچه‌ هه‌ژاره‌كان، ئیدی نارديانه‌ قوتابخانه‌ی تاییه‌ت، زه‌مه‌نیکه‌ له‌ هه‌نده‌رانه‌، زۆر به‌ كه‌می

سەر له ئېره ئەدات، كه نامەيه كيش ئەنئەتەت بۆ خانم و به دەنگى بەرز بۆ خانمى دەخوینمەوه، له دلەوه پێكه نینم له و باس و قسه بى سەرۆبه رانهى دیت كه دهیاننوسیت بۆ دایكى. ئیستا كى بیزی دیت ئەو هەموو جله پر له چلكانه بشوات؟ گەر من نەبم، خانم كه جلیك له بەر بکات خیرا بۆن دەگریت، جارێ بە دەم جلشتنەوه هیلنجم ئەدا، هەر منم ئەتوانم ئەو هەموو کوبه و شفته و یاپراخەیان بۆ بکەم، بەرپکردنی سەدان میوان ئاسانترین کارە بەلامەوه، جێبو، تف، زلله بوونەتە ئاساییترین دەستخۆشی بەلامەوه، بەیانیان لە پاککردنەوهى مەتبەخەكەوه دەستپێدەكەم، ئینجا یەكە یەكەى ژوورەكان، تا دەگەمە پاککردنەوهى هۆلى تابلۆ كۆتیبەكان، ئەم دوو هۆلە لە قاتی سەرەوهن، هۆلى كۆتیبەكان لە هەر چوارلایەوه تا بنمیچەكە بە كۆتیبى جۆراوجۆر هەلچنراوه، هۆلى تابلۆكانیش دیوارەكانى بە تابلۆ قەبارە جیاواز داپۆشراوه، تابلۆى ئەو وینەكێشانهى كه تەنھا ناوێكانیانم بیستبوون، یان تابلۆیەكی بچووكراوهیان لەسەر لاپەرەى گۆفاریك یان پۆژنامەیهك بەرچاوم كەوتبوو، وەك داڤنشی و رامبرانت و ڤان رین و پیکاسۆ... چەندین وینەكێشی تری جیهانى، ناویان لە خوار تابلۆكانەوه نووسرابوون... كه بۆ ناوساچیکردنەكه هاتمە ئێره، لەناو تۆزدا نەقۆم بووبوون، هەر نیگایەكی ئەم تابلۆیانە هەناسەى چەندین شیعر قەسیدەمە، هەر بۆیە چەندین پارچە پەرپۆ و پاككەرەوهى تاییبەتم بۆ سڕینیان داناوه، ئاگایەكی نەخویندەوار تەنھا بە زەبرى پارە دەستی گەشتۆتە ئەو مەزادە عەلمیانەوه ئەم تابلۆیانەشى بە زۆرترین پارە بەدەستخستبوون، من دلنایم نە ئاغاو نە خانم و نە هیچ مندالێكیشیان لە نەهێنی فلچەو رەنگى ئەم وینەكێشانه تێناگەن، پێدەچیت لە دلای خۆیاندا گالتهشیان بەو پیشەیهیان بێت، تەنھا بۆ میوانەكانى دەرەوهى ولاتیان دەبن یان هەر وەفدە رۆشناییەكان كه رێیان دەكەوتتە ئێره، ئەمان دەزانن چۆن شانازی بە دەست و فلچەو شەونخونی و خامەى كەسانى ترەوه بکەن.

تا من نەهاتبوومە ئێره كەسێك وشەیهكی لەم كۆتیبانە نەخویندبوو، كەسێك دەستێكی پێكخستنى بۆ درێژنەكردبوون، هەر بۆیە زۆریەیان سەرپەرەوخوار دانرابوون، كۆتیبى چیرۆك و لێكۆلینەوه و سیاسەت و میژوو و پۆمان و دیوانە شیعر بەسەرپەرەكدا تێكەل بووبوون. من ئیستا عاشقی زۆریك لەم كۆتیبانەم، بە سەدان جار خویندوومەتەوه، بى ئەوهى تینویەتى ناخەم بشكێت، بۆیە دەبیت تائەبەد تف و زلەو جێبو قبول بکەم، خۆ گەر دەریشم بکەن ناپۆم، شەوانە بەدیار ئەم تابلۆیانەوه ژانى چەندین شیعر دەمگریت و پاشان دەیانخەمە نێو سەبەتەى خۆلەكەوه و ئامادەیان دەكەم بۆ بەیانى، كه خۆلێژەكە دیت، كه پرسىارى مالى خۆشمانى لێدەكەم هەموو جارێك دەلێت: كەسیان نەگەرپاوەتەوه، بەلام مالهكەتان بووه بە جێگەى حەوانەوهى هەموو بالەندەو كەنارییەكان، تووه گەرەكەى حەوشەكەشتان گەلاكانى دیار نەماون لەنێو سەدان هیلانەدا.

* ئەم چیرۆكە تەواو نەبووه، ئومێدەوارم رۆژێك لە رۆژان سوندى كچم تەواوى بكات...